

13-12-2010 13-12-2010

PERSOONLIJK STUK VAN SANNE VOGEL

November 2008: Sanne Vogel vertelt bij *Pauw & Witteman* over haar bijzondere familiegeschiedenis en barst in tranen uit. Hierdoor realiseert ze zich dat ze iets moet doen met al die mooie verhalen en kiest ervoor een theatermonoloog te maken. Een ontroerende reis langs de Utrechtse Johannapolder, wonderlijke familieverbanden en een allesvernietigende kankergen.

Het toneel ligt bezaaid met blaadjes. Pagina's vol met tekst die de vloer en de muur op de achtergrond bekleden. De blaadjes lijken documenten te zijn uit de geschiedenis van haar familie. In het midden staat een boom, die haar stamboom lijkt te zijn. Sanne Vogel pakt af en toe een blaadje van de grond of uit de boom en begint te vertellen:

Laten we zeggen dat Oma Trees zich wast boven een teil, dat de damp van het gekookte water als een wolk in de krappe slaapkamer hangt. Laten we zeggen dat ze het snel doet, het wassen, dat ze snel haar warme trui weer aan wil. Laten we zeggen dat ze het per ongeluk vindt, het knobbeltje in haar borst, dat ze het per ongeluk vindt.

Treinwagon op palen

Het verhaal van Sannes familie kent nogal wat dramatiek. Hou je vast: Oma Vogel werd zwanger van een rijkschoolhouder die haar niet wilde. Ze vluchtte in de armen van een onbetrouwbare crimineel. Met haar kind onder de arm vluchtte ze opnieuw. In de Utrechtse Johannapolder vond ze een thuis bij een licht

vergroeiende communist, Sannes opa, die woonde in een oude treinwagon op palen. In die treinwagon werd Sanne's vader geboren. Hij had geen wieg. Sliep in een laatje van de kast. Toen vader Vogel vijftien jaar was overleed Opa aan een hersentumor. Twee maanden later stierf Oma aan borstkanker. Later blijkt dat het allesvernietigende borstkanker gen van familielid tot familielid wordt overgedragen met de dood van alle tantes en een zus van vader Vogel tot gevolg. Geen lichte kost voor de 26-jarige actrice en theatermaakster, maar ze brengt het met verve.

Dood faken

Herinneringen uit Sannes jeugd vermengen zich met verhalen die ze dankzij het televisieprogramma *Adres Onbekend* boven water heeft kunnen halen. Het kankergen vormt

een rode draad in het heden en het verleden van haar familie. Een zwaarmoedig onderwerp, dat gelukkig wordt afgewisseld met grappige monologen om de boel een beetje luchtig te maken. Zo vertelt Sanne hoe ze als kind een drietal pogingen doet om haar eigen dood te faken die allemaal op een hilarische wijze mislukken. *Document* is intiem en persoonlijk. Naarmate het stuk vordert trekt Sanne steeds meer kleren uit: eerst haar rode cape, dan haar jurk totdat ze in een huidskleurig onderjurk staat: ze geeft zich letterlijk en figuurlijk bloot.

Doordat je weet dat dit allemaal echt gebeurd is raak je geïntrigeerd door Sanne Vogel als persoon en door de heftige geschiedenis van haar familie. Maar juist omdat de nadruk zo ligt op het tragische verleden, rijst de vraag hoe de voorstelling de levens van (voor Sanne onbekende) familieleden heeft beïnvloed. Dat is een vraag die jammer genoeg onbeantwoord blijft.

Document – Sanne Vogel
t/m 26 februari 2011 in de Nederlandse theaters
CJP-korting verschilt per theater
www.vogelfabriek.nl